

[Ellinger.]

Forsikringssselskaber, som indbetaler Beløbet til Driften af Forsikringsraadet, og det har, saa vidt jeg ved, sidste Aar andraget 140 000 Kr. eller lidt mere, medens der kun er brugt en 80 000 Kr.; Resten stryger Statskassen naturligvis. Men naar det i Virkeligheden er Forsikringssselskaberne, som betaler Udgifterne ved Forsikringsraadet, er det dog rimeligt, naar man holder sig indenfor det Beløb, der fremkommer ad denne Vej, at lønne Formanden ordentligt.

Jeg skal derfor meget henstille til Ministeren at holde sig til den skandinaviske Lovgivning og søge gennemført en Lønningsforbedring — det behøver ikke at dreje sig om mange Tusinde Kroner —, saaledes at Staten kan faa en Mand med de fornødne Kvalifikationer til dette Embede. Man kan naturligvis ogsaa gaa en anden Vej. Man kan til den, der skal udføre dette Hverv, henlægge forskellige Funktioner indenfor Statens Virksomhed, som varetages mod Udbetaling af Honorarer, saa at der virkelig kan komme en Indtægt ud deraf, som kan friste dygtige Folk til at overtage Stillingen. Dette er mit Standpunkt i denne Sag. Nu hører jeg, at Lovforslaget skal henvises til et Udvalg, og jeg vil haabe, at Ministeren da vil stille sig venligt overfor de Betragtninger, jeg her har tilladt mig at fremsætte.

Jeppesen (Drusebjerg): Der er fra alle Sider Enighed om, at det bedste vilde være, om man vedblivende kunde finde en aktuaruddannet forsikringskyndig Mand som Formand for Forsikringsraadet. Det gælder her som i andre Forhold, at det er det heldigste, naar det drejer sig om at være Vejleder og om at bedømme de Forhold, som man skal arbejde med, at den paa-gældende er uddannet indenfor det Omraade, han skal have med at gøre, og indenfor hvilket han skal træffe sine Beslutninger. Men det kan ikke nægtes, at som Landet ligger her, hvor der kun har været ganske faa Ansøgere — den højtærede Minister nævnte, at der kun havde været 3 Ansøgere til dette vigtige Embede —, er der ikke andet at gøre, hvis man fra Administrationens Side skønner, at disse Ansøgere ikke er kvalificerede, end enten at udvide Kredsen eller ogsaa paa anden Maade prøve at kalde de fornødne Ansøgere frem, saa man mellem dem kan finde den rette til Bestridelsen af dette Embede. Der er her i Lovforslaget givet Anvisning paa den ene af disse Veje, nemlig en Udvidelse af Kredsen. Den anden Udvej, som der blev

peget paa af den ærede konservative Ordfører, er at give en noget højere Løn for Bestridelsen af dette Embede, saa at man derigennem kunde faa fat i en virkelig kvalificeret Forsikringstekniker. Begge Veje kan vel anvendes. Jeg ved ikke, om det vilde være urimeligt eller unaturligt at følge Lovforslaget. Jeg skulde tro, at det kunde lade sig gøre, for det er sikkert saaledes, at man kunde finde en uddannet Jurist eller en statsvidenskabelig uddannet Mand, som kunde paatage sig dette Arbejde. Men det vil naturligvis være bedst, om man kan finde en Forsikringstekniker, og det er jo muligt, at en saadan kunde findes, hvis man gik den Vej, som den ærede konservative Ordfører nævnte, nemlig at forhøje Lønnen. Men dette kommer unægteligt noget i Strid med de Tilpasningsbestræbelser, der er oppe i Tiden. Jeg ved ikke, hvad den ærede Ordfører for Venstre vil sige til at gaa denne Vej. Det kunde sikkert have sin Interesse for Tingets Medlemmer at erfare, hvorledes man fra Venstres Side ser paa denne Henstilling fra den ærede konservative Ordfører, idet det kommer en lille Smule paa tværs af det, man stadig taler om, nemlig at Lønningerne skal ned. Det, der er Tale om i dette Tilfælde, er, at Lønnen skal sættes noget op, og hvis der skal være et rimeligt Forhold mellem denne Løn og de Lønninger, der bliver betalt indenfor Forsikringssselskaberne, saa kommer det ikke til at dreje sig om nogle faa Tusinde Kroner, men saa skal Lønnen sættes op til det dobbelte eller mere. Saa vidt mig bekendt er den Løn, der hidtil er blevet betalt — jeg vil bede den højtærede Minister rette mig, hvis det er forkert —, en halv Snese Tusinde Kroner, og jeg er tilbøjelig til at tro, at skal man finde en Forsikringstekniker af Rang til Bestridelse af dette Embede, saa skal man op paa en Lønning, der ligger paa en 20 000—25 000 Kr. Men det er jo et Spørgsmaal, der kan overvejes i Udvalget.

Som Sagen nu ligger, vil jeg mene, at det vilde være bedst, om man kunde tage Lovforslaget, som det foreligger. Hvis vi faar en Tilsynslov til Efteraaret, vil der ikke være noget foregrebet ved at vedtage dette Lovforslag. Skal man endelig den Vej ud, som den ærede konservative Ordfører her har givet Anvisning paa, saa forudsætter det i hvert Fald, at man skal betydeligt op over den Lønning, som den ærede Ordfører nævnte.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til Fremme her i Tinget.